

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **D., s.r.o.**, D.S., T.X., IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. L.P., A.X., D.S., proti žalovanému: **E.V.**, D., IČO: X., zastúpenému advokátkou JUDr. E.S., K.X., D.S., **o zaplatenie 60 000 Sk s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp.zn. 11 Cb 7/06, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 8. apríla 2008, č.k. 21 Cob 329/07-144, takto

r o z h o d o l:

Dovolanie žalovaného sa **o d m i e t a**.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet zástupcu 2 628 Sk náhrady trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom z 31.augusta 2007, č.k. 11 Cb 7/06-105 vyhovel žalobe a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 60 000 Sk s 9% úrokom z omeškania od 13.decembra 2002 do 11.júna 2003, zmluvnú pokutu 0,06% za každý deň omeškania zo sumy 60 000 Sk od 13.decembra 2002 do zaplatenia, zo sumy 10 000 Sk od 13.decembra 2006 do 11.mája 2003, zo sumy 13 693,80 Sk od 13.decembra 2002 do 11.júna 2003 a trovy konania v sume 27 852 Sk.

Rozhodol tak s odôvodnením, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o dielo 14.novembra 2002, predmetom ktorej bola výroba a montáž plastových okien a dverí, spojená s dodávkou parapetných dosiek, s termínom plnenia 2.decembra 2002. V zmluve sa účastníci dohodli, že žalobca ako zhotoviteľ je povinný najneskôr do dvoch pracovných dní vyzvať žalovaného zúčastniť sa preberacieho konania a spísať protokol o odovzdaní

a prevzatí diela. Súčasťou zmluvy boli aj podmienky nároku na uplatnenie zmluvnej pokuty v prípade omeškania so zaplatením konečnej faktúry. Vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa zistil, že žalobca vykonal dielo 2.decembra 2002 poukazom na ustanovenia § 554 ods.5 a § 456 Obchodného zákonníka, kedy zhotoviteľ umožnil objednávateľovi nakladať s dielom, pričom spísanie protokolu o odovzdaní a prevzatí diela nepovažoval za podmienku nadobudnutia vlastníckeho práva k dielu. S tvrdením, že dielo malo vady, ktoré žalobca neodstránil, sa súd vysporiadal tak, že žalobca dielo odovzdal 2.decembra 2002 a žalovaný do 15.septembra 2003 žiadne vady nereklamoval, hoci už 28.apríla 2003 zhotovené dielo odovzdal vlastníčke M.S., ktorá vady diela síce reklamovala, ale tieto boli žalobcom odstránené a žalovaný iné vady nenotifikoval. Súd preto žalobe o dopltenie ceny diela vyhovel. Žalobcovi priznal aj nárok na zapltenie zmluvnej pokuty a úroku z omeškania.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Trnave ako súd odvolací napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmal a dospel k záveru, že v časti zapltenia sumy 60 000 Sk s 9% úrokom z omeškania a zmluvnej pokuty je rozhodnutie vecne správne a preto ho potvrdil. V časti, ktorou súd rozhodol o trovách konania rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že spornou medzi účastníkmi zostal spôsob odovzdania diela, lebo žalovaný tvrdil, že žalobca mu dielo riadne, včas a spôsobom dohodnutým v zmluve neodovzdal a nebol spísaný odovzdávajúci a preberajúci protokol, v ktorom by boli obsiahnuté vady a nedostatky, ktoré musel žalobca odstrániť. Odvolací súd konštatoval, že ani jedna zo strán striktné zmluvné podmienky nedodržala. Žalobca povinnosť dohodnutú v článku 6, súvisiacu so spôsobom odovzdávania diela, podľa dohodnutého spôsobu nepostupoval, z čoho vyplýva, že na žalovaného neprešlo vlastnícke právo k predmetu plnenia. Žalovaný napriek tvrdeniu, že k dielu zhotovenému žalobcom vlastnícke právo nenadobudol, správal sa ako vlastník a rodinný dom, ktorého súčasťou bolo i dielo zhotovené žalobcom odovzdal investorovi, previedol na neho vlastnícke právo v celom rozsahu i k dielu zhotovenému žalobcom. Žalovaný nepostupoval podľa dohodnutých ustanovení pri omeškaní žalobcu s odovzdaním diela a dielo ako ukončené odovzdal investorke M.S., ktorá k nemu nadobudla vlastnícke právo ako k celku. Uvedené konanie žalovaného malo za následok, že povinnosť žalobcu zanikla pre nemožnosť splnenia (§ 354 Obchod.zák.). Preto nie je dôvod aby žalovaný cenu za zhotovené dielo nezaplatil. Pokiaľ ide o započítanie námietku žalovaného odvolací súd uviedol, že žalovaný nepreukázal žiadne započítaniu spôsobilé pohľadávky, preto na ňu neprihliadol. Odvolací súd dospel k záveru, že

žalobca dielo ukončil, keď žalovanému umožnil s dielom nakladať, čím vlastnícke právo prešlo na žalovaného, ktorý dielo ďalej odovzdal investorky M.S. Správal sa k dielu ako vlastník a tým došlo k zániku dodatočnej možnosti plnenia. Žalovaný od zmluvy neodstúpil a v tejto súvislosti ani výsluch M.S., ktorú ako svedkyňu uviedol žalovaný, nemal pre dokazovanie význam, pretože bolo na žalovanom, aby vady riadne a včas reklamoval a pokiaľ ich žalobca neodstránil, mal žalovaný postupovať v súlade s príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka (§ 436, § 437). Odvolací súd námietky žalovaného vyhodnotil ako účelové bez skutkového a právneho významu k nároku žalobcu, preto rozsudok až na rozhodnutie o trovách konania potvrdil.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. Žiadal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnil poukazom na ustanovenie § 237 písm.f/ O.s.p. s tým, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Na tento dôvod poukázal už v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa, pretože tento termín pojednávania 31.augusta 2007 nezrušil, napriek tomu, že prítomnosť či neprítomnosť svedkyne M.S. na Slovensku nezistil a opätovne sa nedostavil štatutárny zástupca žalobcu a ani právna zástupkyňa žalovaného. Na tomto pojednávaní vyhlásil pojednávanie za ukončené a vo veci rozhodol. Výsluch svedkyne M.S. navrhol dovolateľ a aj žalobca, lebo to považovali za významné. Je toho názoru, že z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa nevykonal potrebné dokazovanie, dospel tým k nesprávnym skutkovým záverom a nesprávne vec právne posúdil. Výsluchom svedkyne M.S. by súd zistil, či existovali vady diela, za ktoré zodpovedal žalobca a ako boli odstránené. Ďalej uviedol, že sa pokúšal so žalobcom dohodnúť na odstránení väd. Žiadal hneď ako vady zistil ústne o opravu s tým, že ak tak neurobí, uplatní si u žalobcu zľavu z ceny diela. Keďže žalobca vždy sľuboval vady odstrániť ale tak neurobil, žiadal ho listom z 15.marca 2003 tam špecifikované vady odstrániť do 31.novembra 2003, nestalo sa tak. Odvolací súd neprihliadal na to, že žalobca za vady diela zodpovedal a neprihliadol ani na jeho započítaciu námietku.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu, žiadal dovolanie žalovaného zamietnuť. Tvrdenie dovolateľa, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom považuje za nepravdivé. Žiada priznať náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods.1 O.s.p.) najskôr to, či sa dovolaním napáda rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods.1 O.s.p.). V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. (v znení platnom v čase podania dovolania) dovolanie je prípustné, ak je ním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa (§ 238 ods.1 O.s.p.) alebo rozsudok odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu, vysloveného v tejto veci (§ 238 ods.2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa avšak len vtedy, ak odvolací súd vo výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods.3 O.s.p.).

Žalovaným napadnutý odvolací rozsudok nie je rozsudkom uvedeným v § 238 ods.1 až 3 O.s.p., pretože nejde o zmenený rozsudok súdu prvého stupňa, ale o potvrdzujúci a odvolací súd vo výroku nevyslovil, že dovolanie je proti nemu prípustné.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd, uvedených v § 237 O.s.p. Dovolateľ tvrdí, že v konaní mu bola postupom odvolacieho súdu ako aj súdu prvého stupňa odňatá možnosť konať pred súdom. Ak by k takémuto nesprávnemu postupu skutočne v konaní došlo, zakladalo by to prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.f/ O.s.p.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Dokazovanie je časťou občianskeho súdneho konania, ktorým si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Robí tak postupom upraveným v ust. § 120 a nasl. O.s.p. V prejednávanej veci súd prvého stupňa nariadil na pojednanie veci osem pojednávaní, žalovaný a jeho zástupkyňa sa zúčastnili napriek riadnemu predvolaniu len štyroch. Napriek tomu mali možnosť navrhovať dôkazy, boli prítomní pri výsluchu svedkov a mali možnosť vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom. Dovolací súd poznamenáva, že výsluch svedka je len jedným z dôkazných prostriedkov a výsluch svedkyne M.S. súd prvého stupňa nevykonal, lebo nemohol zistiť jej pobyt. Na zistenie podstatných okolností však v konaní vypočul ďalších svedkov. Na odvolacom súde sa uskutočnilo pojednávanie 8.apríla 2008 za účasti žalovaného a jeho právnej zástupkyne. Ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu k výsluchu svedkyne M.S. odvolací súd nepristúpil, lebo tento dôkaz podľa jeho názoru

pre výsledok konania nemal význam, nakoľko bolo na žalovanom, či vady diela riadne a včas reklamuje.

Na základe uvedených skutočností dospel dovolací súd k záveru, že postupu odvolacieho súdu nie je možné z pohľadu ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. nič vytknúť. Za vadu konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nemožno považovať okolnosť, že súd nevykonal dôkaz navrhovaný žalovaným, na preukázanie skutočnosti, ktorá nebola pre rozhodnutie daného sporu podstatná. Tak nebola splnená ani podmienka prípustnosti dovolania stanovená v § 237 písm.f/ O.s.p.

Keďže dovolací súd nezistil žiadne iné skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa ďalších ustanovení § 237 O.s.p., dovolanie podľa ustanovenia § 218 ods.1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 243b ods.4 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

Žalobca mal v dovolacom konaní úspech, má preto podľa § 243b ods.4 v spojení s ustanovením § 224 ods.1 a § 142 ods.1 O.s.p. právo na náhradu trov dovolacieho konania. V dovolacom konaní mu vznikli trovy právnym zastúpením. Právny zástupca vykonal v dovolacom konaní jeden úkon právnej pomoci (vyjadrenie k dovolaniu), za čo mu patrí odmena vo výške 2 450 Sk a paušálna náhrada hotových výdavkov v sume 178 Sk, spolu trovy žalobcu predstavujú sumu 2 628 Sk (§ 10 ods.1, § 16 ods. 3 vyhl. Č. 655/2004 Z.z.).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave 26. augusta 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Michaela Szöcsová